

Jak nás vnímají jiné děti?

- *Babička, je super, dovoluje mi všechno, co mi rodiče zakazují. (Evička, 5 let)*
- *Babičku miluju a jsem u ní rád, protože jediná v naší rodině umí něco dobrého uvařit. Moje máma je úplně marná. (Kája, 9 let)*
- *Babička je manželka našeho dědy, se kterým dělám blbosti a je s ním sranda. (Honzík, 6 let)*
- *Babička umí vyprávět nejlepší pohádky na světě a krásně se směje. Moje máma umí jen číst a nemá smysl pro humor. (Šimon, 5 let)*
- *Babička je strašná, pořád chce, abychom se oblíkali a furt jedli její jídlo, který nesnáším. Nechodí s námi do kina, ale jen do blbýho divadla. Pořád nás buzeruje. (Tomáš, 10 let)*
- *Ale babi, to je jedno, jak vypadáš, hlavně že tě máme a že dobře vaříš. (Lukáš, 16 let)*
- *Babička je tlustá, protože je plná lásky. (autor neznámý)*

Moje vnučka o babičkách řekla:

„Babička je moje pramáma. Je k tomu, aby mě rozmazlovala a jezdila jsem k ní na prázdniny. Je na mě vždycky hodná, i když něco provedu nebo zlobím.“ (Stelinka, 7 let)

No není to krásné? Já to děcko prostě miluji.

Vyslen

Babička by měla být ta dobrá sudička, která dodá dětem do života optimismus a víru v sebe. Babička by také měla umět pofoukat bolístku, pohladit a povzbudit.

Moje mladá kamarádka Martinka je úspěšnou manažerkou a pracovala v několika vysokých pozicích. Na jedné přednášce vyprávěla o svém vztahu k babičce:

„Mojí babičce vděčím za mnohé, za svůj spokojený život i za svou kariéru. Moje babička ve mě totiž věřila. Byla to statečná žena, a i když jim komunisti vše sebrali, nikdy se nenechala zlomit a vždy se chovala a oblékala jako dáma. I za prudké totality, když pracovala v jakékoli profesi, chodila do práce v kloboučku a v rukavičkách. Nevšímala si jedovatých poznámek soudružek a brzy si i je získala pracovitostí a laskavostí.

Motivovala mě nejen svým příkladem, ale povzbuzovala mě i slovy a mnohokrát mi opakovala: „Martinko, ty jsi tak strašně šikovná. Ty toho v životě hodně dosáhneš a já

